

gøre med Hensyn til § 9, Stk. d., som gaar ud paa, at naar et Landdistrikt indlemmes i en Købstad, skal Bygninger, som tidligere var brandforsikrede enten i Landbygningernes Brandforsikring eller i Østifternes Brandforsikring, kunne vedblive at være forsikrede i disse Brandforsikringer vedrørende Landbygninger; tillige bestemmes det, at Ejere af Bygninger, som opføres efter Indlemmelsen, i 15 Aar skal have Lov til at vælge, om de vil indmelde sig i Landbygningernes Brandforsikrings-selskab eller i Købstædernes Brandforsikring. Medens jeg finder det naturligt, at de Bygninger, som findes i Landdistriktet ved Indlemmelsen, faar Lov til at blive i Landbygningernes Brandforsikring, synes det lidet naturligt, at der for de Bygninger, som opføres efter Indlemmelsen, i 15 Aar gives Adgang til at vælge mellem Landbygningernes og Købstædernes Brandforsikring, og jeg vil eventuelt tillade mig at stille et Ændringsforslag herom ved Behandlingen i Udvalget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget som absolut nødvendigt til hurtig Fremme her i Tinget.

Albert Jensen: Betingelsen for enstemmig Tilslutning til Læbæltets Ophævelse var indenfor Kommissionen den, at dette Lovforslag gennemførtes samtidig dermed. Jeg kan i saa Henseende henvise til Udtalelser af saavel Venstres som Socialdemokratiets Ordførere i Folketinget ved første Behandling af Forslaget til Lov om Læbælters Ophævelse.

En Mængde Købstæders nuværende kommunale Grænseforhold er saa urimelige, at en Omlægning er aldeles nødvendig. Af Betænkningen ses, at der er rejst Krav om Indlemmelse i en Række af Landets Købstæder. Særlig grelt stiller Forholdet sig for de Byers Vedkommende, hvor Landdistrikterne har fremsat Krav om Indlemmelse paa Grund af, at de ikke selv mener længere at kunne magte den kommunale Administration i økonomisk Henseende. Dette gælder blandt andet Odense St. Hans og Næstved St. Mortens Landdistrikter. For et Par Aar siden blev der paa Firansloven ved dennes Behandling i Folketinget vedtaget et kontant Stats-tilskud til disse to Landdistrikter, men Bevillingen blev udstemt af dette høje Ting med den Motivering, at Spørgsmaalet burde løses gennem en ny Lov om Indlemmelse. Nu foreligger der i den Henseende et af en Kommission — hvori blandt andre baade Købstadsforeningen og De samvirkende

Sogneraadforeninger har været repræsenterede — enstemmig vedtaget Forslag, og jeg maa indtrængende henstille, at dette snarest ophøjes til Lov. Hvor meningsløse de nuværende Tilstande er, vil ærede Medlemmer se af den omdelte Fortegnelse over Skatteligningsprocenter i Købstæderne og Landkommunerne i 1919—20. Under Præstø Amt staar Næstved St. Mortens Landdistrikt opført med en Ligningsprocent af 8, medens Næstved St. Peders Landdistrikt, der oppebærer Erhvervsskat fra Maglemølle Papirfabrik, kun har en Ligningsprocent af 0,2. Skal Næstved tvinges til at modtage St. Mortens Landsogn, maa der ogsaa indrømmes Byen Adgang til at indlemme St. Peders Landdistrikt. Lignende Forhold gør sig gældende ved Odense, og det glæder mig, at der i alle saadanne Tilfælde gives Indenrigsministeren Myndighed til at paabyde, at der finder en Regulering Sted med Hensyn til de kommunale Grænseforhold, saaledes at der tages tilbørligt Hensyn til den gennem Aarene stedfundne Udvikling.

Den nuværende Indlemmelseslov skriver sig fra 1873, og det er alene af den Grund indlysende, at en Revision er i høj Grad paa-kraevet. Forslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Kommissionens Indstilling er enstemmig, og det vil derfor være betænkeligt at røre ved Enkeltheder. Det er mit Haab, at Tinget med samme Enstemmighed vil bidrage til denne Sags hurtige Løsning.

Vejstrup: Det Forslag, som vi her behandler, er jo Resultatet af en Kommissions Arbejde. Jeg forstaar, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og det ærede Medlem, der talte paa det konservative Partis Vegne (Oluf Jensen), gennemgik ret grundigt de enkelte Bestemmelser. Jeg skal derfor vogte mig for at komme ind paa det, der allerede er fremført af tidligere Talere. Det forekommer ogsaa mig rigtigt, at dette Forslag henvises til et Udvalg; thi jeg maa med Blusel — om jeg saa maa sige — indrømme, at jeg ikke har haft Tid til at følge den ved Forelæggelsen af Lovforslaget af den højtærede Indenrigsminister gjorte Henstilling om at læse Kommissionsbetænkningen og har som Følge deraf maa-ske ikke den Forstaaelse af Forslaget, som man rettelig bør have, naar man skal deltage i Behandlingen af det. Men ellers vil jeg gerne sige, at jeg i al Almindelighed ikke nærer overdreven stor Smypati for — jeg havde nær sagt den Graadighed, som udvises af de store Kommuner overfor de smaa. Man synes indenfor de større Kom-